

3. Wskazania Konferencji Episkopatu dla diecezji polskich dotyczące sprawowania Mszy św. według ogłoszonego przez papieża Benedykta XVI listu apostolskiego w formie motu proprio *Summorum Pontificum*

Biskupi zebrani na 341. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie w dniach 2 i 3 października 2007 r. ustalili wskazania dotyczące sprawowania Mszy św. według ogłoszonego przez papieża Benedykta XVI w dniu 7 lipca 2007 r. listu apostolskiego w formie motu proprio *Summorum Pontificum*. W motu proprio i dołączonym do niego liście do biskupów papież Benedykt XVI określił ramowe warunki dla sprawowania Mszy św. według promulgowanego przez bł. papieża Jana XXIII *Missale Romanum* jako nadzwyczajnej formy liturgii Kościoła.

1. Liturgię parafialną należy sprawować w formie zwyczajnej. Tam, gdzie będzie zachodziła potrzeba, w niedziele i święta nakazane można dodatkowo sprawować *jedną* Mszę św. w formie nadzwyczajnej, nie może ona jednak być odprawiana w miejsce Mszy św. w formie zwyczajnej (por. *Summorum Pontificum*, art. 5 § 2).

2. Możliwość sprawowania Mszy św. we wspólnotach parafialnych w formie nadzwyczajnej musi uwzględniać dobro duchowe całej wspólnoty i proszących o takie Msze św. wiernych. Wprowadzenie tej formy Mszy św. nie może powodować napięć i podziałów w parafii (por. *Summorum Pontificum*, art. 5 § 1). Życzenie jakiejś grupy wiernych, by mogli na stałe uczestniczyć we Mszy świętej sprawowanej według *Missale Romanum* bł. Jana XXIII nie może utrudniać pozostałym wiernym uczestniczenia we Mszy świętej w formie zwyczajnej.

3. Zwyczajną formę Mszy św. w języku łacińskim należy sprawować według *Missale Romanum* 1970 (w wydaniu *Editio typica tertia* 2002), a w języku polskim według *Mszалу rzymskiego dla diecezji polskich*, Poznań 1986. Do nadzwyczajnej formy Mszy św. należy używać *Missale Romanum* 1962 z tekstami *Proprium Poloniae* (por. *Summorum Pontificum*, art. 1).

4. Wniosek o zezwolenie na Mszę św. w formie nadzwyczajnej mogą składać proboszczowi grupy świeckich działające w danej parafii (por. *Summorum Pontificum*, art. 5 § 1 i art. 7). Jeśli członkowie grup proszących o Mszę św. w formie nadzwyczajnej są z różnych parafii, wniosek należy skierować do biskupa diecezjalnego.

5. Określenie rodzaju i wielkości grup, które mogą się starać o odprawianie dla nich Mszy św. według formy nadzwyczajnej, pozostawia się biskupom diecezjalnym.

6. Kapłani, którzy mają odprawiać Mszę św. w formie nadzwyczajnej, spełniać powinni następujące wymagania (por. *Summorum Pontificum*, art. 5 § 4):

- przyjmować całą liturgię Kościoła w formie zwyczajnej i nadzwyczajnej (por. towarzyszący *Motu proprio* List papieża Benedykta XVI);
- posiadać dobrą znajomość nadzwyczajnej formy obrzędu;
- znać język łaciński;
- mieć przygotowanych do tej formy Mszy św. ministrantów.

Spełnienie tych wymagań powinny weryfikować Diecezjalne Komisje Liturgiczne.

7. Przy sprawowaniu Mszy św. w nadzwyczajnej formie obowiązuje kalendarz i porządek czytań z *Missale Romanum* 1962. Należy także uwzględnić w odpowiednim czasie zapowiedziane przez Komisję *Ecclesia Dei* rozszerzenie kalendarza. Do wykonania czytań w języku narodowym (por. *Summorum Pontificum*, art. 6) należy użyć perykop z zatwierdzonego lekcjonarza mszalnego, Pallottinum Poznań 1972-2004. Można także użyć Mszału Rzymskiego w opracowaniu OO. Benedyktynów z Opactwa Tynieckiego, Pallottinum Poznań 1963.

Przepowiadanie w czasie Mszy św. w formie nadzwyczajnej powinno być zgodne z nauczaniem Soboru Watykańskiego II.

8. Biskupi diecezjalni nie widzą aktualnie potrzeby ustanawiania parafii personalnych dla sprawowania nadzwyczajnej formy obrządku rzymskiego (*Summorum Pontificum*, art. 10).

9. Celem sporządzenia po trzech latach przez biskupa diecezjalnego relacji na temat doświadczeń z wprowadzaniem w życie *Motu proprio* (por. towarzyszący *Motu proprio* List papieża Benedykta XVI) proboszczowie wzgl. rektorzy kościołów, w których zezwolono na Mszę św. w nadzwyczajnej formie, powinni informować o tym swego biskupa.

10. Przypominając wskazania *Motu proprio* należy rozważyć, czy w dużych miastach nie powinna być sprawowana jedna Eucharystia niedzielna w języku łacińskim według mszału Pawła VI. Są osoby, które chcą w takiej Mszy świętej uczestniczyć. W niektórych kościołach taka liturgia w języku łacińskim jest sprawowana i ogólnie dostępna dla wiernych.

Wskazania obowiązują od 15 października 2007 r.

+ Arcybiskup Józef Michalik
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

+ Bp Stefan Cichy
Przewodniczący Komisji Episkopatu
ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów

Warszawa, dnia 3 października 2007 r.

341. Zebranie Plenarne Konferencji Episkopatu Polski